

سرودهای «هم آهنگ» برای جوانان امروز

برنامه ای با نگاه تازه به جریان سرودخوانی کشور در راه آنتن است
چند سالی است برنامه های تلویزیونی که سعی دارد در قالب رقابت، توانایی شرکت کنندگان را در رشته های گوناگون بسنجد، بیش از پیش شده است...

زهرا داوودنژاد، بازیگر سینما و تلویزیون در گفت و گو با «جام جم»

بازیگری، منبع درآمدی ناامن است

۶

علاوه بر فروش فیلم ها و مجموعه های ایرانی سریال های پر مخاطب سوری را دریابید

۱۱

در گفت و گو «جام جم» با سعید منبسته، رئیس ساتراپ بررسی شه پلتفرم امن فرهنگی، نیاز امروز جامعه

۱۰

در نشست گفت و گو با عوامل فیلم «هناس»
در «جام جم» مطرح شد:

هناس؛ صدای مظلومیت شهادت هسته ای

۹

ساخت یک مجموعه مستند درباره شهید بهشتی

۷

«جام جم» آسیب ها و راه های کاهش
طلاق توافقی را بررسی می کند

توافق باخت - باخت!

۱۳

عروج مهاجر سرزمین آفتاب

کونیکو یامامورا، مادر شهید بابایی
دیروز دار فانی را وداع گفت

۱۱

عمق میدان

ما در چه وضعیتی هستیم

مدرنیته ای که انسان را برده شیطان می خواهد

برش

حرص قدرت و منافع نفسانی

چرا قدرت های جهانی و طالب تغییرات شیطان و نیروهای گوناگون داخلی پیرو شیطان، برای چنین تحریفی از معنای تغییر می کوشند و راه امام و معنای تغییر در این راه را انکار می کنند؟ علت دوتاست: حرص مستکبران قدرت و منافع جاهلانه نفسانی، چه عینی و چه ذهنی. کبر سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و علمی و جدا شدن از تقوا و عمل به هدایت قرآن در هر عمل کوچک و بزرگ و حرام خواری و پیروی از منابع علم مدرن کافران و رها کردن تمسک به قرآن و عترت، سست ایمانان مسطور تمدن غرب را به اینجا می کشاند که به صف متحد استکبار جهانی و تغییر موهوم مدرنیته تن دهند اما امام برای شکستن همین هیمنه و ابهت کفر قدرت مدرن و رفع کوری سحرزدگان و هدایت مردم به سوی راه راست ایمان به وعده الهی افراشتن پرچم حقانیت و ایمان به غیب و مهدی موعود و حاضر و منتظر (عج) قیام کرد و تغییری که او طلب می کرد این تغییر حقیقی بود که با قیام برای خدا و انقلاب اسلامی در جهان ظنین افکن شد و میلیون ها انسان را بیدار کرد و در ایران و فلسطین و افغانستان و پاکستان و عراق و لبنان و یمن، خفتگان بلکه مردگان را به راست خیز فرا خواند.

این تغییر و آماده شدن برای سرسازی امام زمان با تزکیه جان فرد و اجتماع ونفی سلطه طاغوت بوده است. تغییر طلبی مشخصی که امام بر طبل عبت بودن آن کوبید، از تغییرات رسانس شروع شد. ماجرا پیش تر از جهان اسلام که بعد به وسیله جهان مسیحیت همان شیوه عاصی ادامه یافت، شکل و جان و جهان گرفت. منظوم ترک تغییر با فرماندهی اهل البیت (ع) به وسیله امت اسلام و سکوت امت برابر غصب و تهی کردن معنای اصیل تغییر الهی و تداوم عمل ظالمانه، سلسله های غاصب اموی و عباسی و رواج تمدن فرعون و بجران حاصل از این پشت کردن به حقیقت ایمان و عالم غیب است. بالاخره الگو شدن همین تمدن طی جنگ های صلیبی و افول تمدن نمودی در جهان اسلام و آغاز رکود بزرگ و سر برآوردن

هجدم. این نگاه فلسفی و رشد علوم فیزیکی و اجتماعی و تحولات در عرصه تولید و تجارت و تکنولوژی و صنعت، تغییر انقلابی پایان قرن هجدهم و مدرنیته سکولار و لاییک را رقم زد. دکارت به هابز و نظریه های دولت پیشا مدرن و به غول فلسفه مدرن کانت و نگرش یونیتویستی و ظهور بزرگان تحول خواهی مدرن، و به ولتر و روسو و بعد به اصحاب الحادگرایی دایره المعارف و به تغییر بزرگ انقلاب های آمریکا و فرانسه و انقلاب صنعتی انگلیس و تغییرات بیسمارکی آلمان پیوست و استقرار تحول صنعتی و سیاسی و فرهنگی تمدن مدرن اما رویای سعادت بر اثر این تغییر موهوم بود.

گویی بنای خدان بود که تا قرن بیست و یکم مدرنیته، از همه نیروهایی که خداوند به انسان اهدا کرد، سود جوید تا نشان دهد با مغزی عاصی ولو توانا به کاربرد بیشترین قدرت های فکری خداداد نمی تواند از بحران وجودی حاصل از گسست از حقیقت ناب الهی رهایی یابد و هر تغییری برای کسب لذات نفسانی به شکست و ویرانی بدل می شود زیرا تغییر مدرن و مدرنیته کافرانه در جنگ شیطانی با خدا، انسان را برده قدرت جهانی شیطان و نفس ابلیسی و فرعون عصر و طاغوت متکبر می خواهد.

ضرورت استقلال از کفر

ندای امام تغییر این وانموده تغییر موهوم و هلاکت بار شیطانی به سود تغییری کمالی و الهی و باور توحید و ربوبیت خدای یگانه و جهان غیب و ولایت بود. تغییر حقیقی تنها حاصل عبودیت خالصانه است و همه نیروهای شیطانی دست به دست هم دادند تا راه تغییر اصیل اما تحقق نیابد اما مگر خدا بر هر مکرری فایق می آید و آمد!

شکل معین ظهور خداستیزی و اغوای شیطانی امروز کدام است؟ باید گفت از مصداق های سرکشی علیه حق و پذیرش حرکت و تغییر حقانی اسلام، همین عصیانگری مدرن گرایی افسار غریزه است که قیله شان تفسیر تغییر به مثابه مدرن شدن است و منافع ایدئولوژیک و مادی در اصرار بر این جهل دارند و حاضر نیستند بپذیرند امروز عینا مدرن گرایی الحادی و گسست از توحید در ایران، به معنای پذیرش بندگان کفر محارب با حق و وضعیت بیرامونی و مداخلات کشورهای سلطه جو در همه شؤون زندگی ما و تغییر در مسیر ظلمات و نظام ظالمانه سرمایه داری بیرحم است

حالا می توان فهمید چرا امام تا حد ممکن بر تغییر اراده ها و استقلال از کفر تأکید داشت و ما را به شناخت عمیق و قرآنی انواع کفر و مناسبات آگاهانه برابر کفر محارب و شیطان بزرگ همچون گرگ دعوت می کرد و افراد جاهل که فاقد دید دوری بودند برعکس راه چشم دوختن به ترجم دزدگان را پیشه کرده نظر امام بصیر و سمیع را دور می زدند. چنان که همین معامله را با آقای خامنه ای می کنند! البته روی دیگر انحراف را باید در تمام سیستم فاسد قشر ممتاز جست و جو کرد که مظاهر مخالف کفر و فرمیسیم غربی را ولی بدتر از آن است زیرا با نقاب مدافع راه امام به تکتار و اسراف و سوء استفاده حرام خواری از انقلاب اسلامی مشغول است و مایه انزجار عمومی را فراهم می آورد.

بازیگری به مثابه بازیگری

برای من بازیگری به مثابه بازیگری است؛ یعنی دوست دارم از میان فیلمنامه های پیشنهادی، بهترین ها را انتخاب کرده و ایفای نقش کنم تا حداقل از نظر روانی خیالم راحت باشد که کار درست را انجام داده ام.

شهرام پوراساد
بازیگر تلویزیون و سینما

بازیگری آن قدر حرفه حساس و مهمی است که اگر بتوانیم همان نقش های پیشنهادی را به طور درست و صحیح و شایسته ایفا کنیم، می توانیم نظر مخاطب را جلب کنیم و از این شاخه به آن شاخه نبریم.

زمانی بود که از میان ۱۰ فیلمنامه ای که می خواندم، چهار فیلمنامه دیگری نسبی برایم ایجاد می کرد و در نهایت برای بازی در یکی از آنها جواب مثبت می دادم ولی حالا کار به جایی رسیده که از میان ۱۰ فیلمنامه، ۹ فیلمنامه را قطعاً رد می کنم.

بازاری نوشتن بدجوری فیلمنامه نویسان را گرفتار کرده و در دسترس شده است. شاید اگر اندکی وقت بیشتری بر فیلمنامه بگذارند و بر شخصیت پردازی و ایجاد موقعیت های جذاب داستانی تامل کنند یقیناً نتیجه بهتری عاید خواهد شد ولی فعلاً که اوضاع بروفق مراد نیست.

همکارانی هستند که دوری از بازیگری را فرصتی دانسته اند و سراغ وادی هایی مانند کارگردانی و تهیه کنندگی رفته اند اما شخصاً این اجازه را به خود نمی دهند که به وادی های دیگر وارد شوند چون دغدغه اول و آخر بازیگری است. البته تجربه کارگردانی در تئاتر را دارم که آن هم فقط تجربه بود و بس.

به گمانم اگر هر کدام از ما کاری که در آن تخصص داریم را انجام دهیم و در آن جلو برویم خیلی بهتر از آن است که شاخه به شاخه بپریم و چون در شاخه اصلی مان کم کاری می کنیم برویم سراغ شاخه ای دیگر.

همان بحث نزول فیلمنامه ها شاید یک دلیلش این باشد که هر کسی به خودش اجازه می دهد فیلمنامه بنویسد. اگر فیلمنامه نویسی را به عنوان حیطة تخصصی مورد تمرکز قرار دهند و در آن پیش بروند، قطعاً اوضاع بهتر خواهد شد. یعنی فیلمنامه نویسی را جدی بگیرند و به ارتقای کیفیت کاری خویش فکر کنند تا کم کم شاهد رشد متن های تلویزیونی و سینمایی باشیم.

اگر حرفه ای فکر و عمل کنیم درصد موفقیت بالا می رود چون در هر شاخه ای اگر اصول حرفه ای را حاکم نکنیم سخت بشود به موفقیت رسید و این که فکر کنیم حالا چون بازیگریم باید حتماً سالی چند بار جلوی دوربین برویم، درست نیست.

مشی بازیگران ماندگار همین بوده یعنی درست و بجا انتخاب می کردند که ایفای نقش های آنها ماندگار می شد و حتی اگر چند سال کار نمی کردند، باز هم کارهای قبلی شان عامل ماندگاری آنها بود. امید که همه بازیگران بتوانند چنین عمل کنند.